

SVD:s litteraturpris 1980:

Anna Westberg

Anna Westberg. Jag ser ett ljus komma inifrån människorna.

Foto: RAGNILD HAARSTAD

— För mig börjar vägen till det egna skapandet med läsandet. Såväl äldre som yngre klassiker. Min hällning till de stora mästarna är för den skull inte okritisk. Joyce:s symboliskt värld är mig på många sätt främmande. Det finns också hos honom ett sådant vägningsmässigt, plågat manlighet som jag inte kan förstå. Paradoxalt nog hittar jag den inte hos Hemingway. Hans negativa sidor uppvägs av livskraften, vitaliteten, den fjärdels ställningheten. Men Thomas Mann framstår som den störste personen i vår tid.

Outplåntet

Det är Anna Westberg som berättar detta en kväll när hösten glider in i vintern. Vi möts för att tala om hennes lovordade författarskap, som nu givit henne SVD:s litteraturpris. Det råder en närmast Hjalmar Söderbergs stämning över Stockholm, de levande ljusen inne i restaurangen kontrasterar oförfattarfullt mot de ymniga anfaller av Brunnsviken.

Anna Westberg är läsupplevare som betytt mycket för hennes utveckling, berättar hon. Outplåntiga spår har Henry Fielding, Selma Lagerlöf, vår moderna lyrk och Thomas Mann lämnat.

I Manns noveller tillkallas jag som mycket ung av den demoniska skönelingtan som vetter mot mig. Det är Naturgrisen en något tvevåkigt estetiskt skrämtat hon. Det som imponerar på många — framförallt manliga — kritiker i Anna Westbergs egna, hästilla tre böcker, är den starka sinnlighet, kroppslighet som genomsyrar hennes berättande. Frågan är nästan oundvikligt kan hon skönja en kroppslighet, en ny sinnlighet i ett specifikt kvinnligt språk?

— En ny stämning inom litteraturen tror jag är på väg, framför allt då bland de kvinnliga författarna. Motik är inte bara samlag, vilket man ofta verkar ha troit. Erotik är också ett på skilda plan, en total upplevelse av den skådespelaren, som till exempel i hennes romaner, och i synnerhet "Walters hus", tyder på att hon är på väg att bli en kvinnlig eller manlig, utan manskärl.

Ödmjukheten

— Udda varelser som Thea och Walter — den manliga huvudpersonen — är författaren, kränkta i sin mänsklighet. Mot detta ställer jag här-

FÖRFATTAREN Anna Westberg har tilldelats Svenska Dagbladets litteraturpris 1980 för romanen "Walters hus". Hon får det för djärvheten i sin satsning på att inträngande skildra människooden på ett udda slag och för sin glädjande ambition att konstnärligt gestalta ett stoff som ligger utanför hennes egen generations erfarenheter, säger nämnden i sin motivering.

PRISSUMMAN är 5 000 kr. I beslutet deltog tidningens kritiker Knut Ahnlund, Urban Andersson, Ingmar Björkstén, Leif Carlsson, Synnöve Clason, Tom Hedlund, Åke Janzon och Caj Lundgren under ordförandeskap av chefredaktör Gustaf von Platen.

och mycket hos människosyn. De som förävar sig, uppkomliga som framgår, medräna för att komma fram har jag ingen förståelse för.

Tragiken

— Adele i "Walters hus" är en sådan människa. Men samtidigt är hon djupt tragisk — hon lämnar sin hemhörighet i arbetarklassen för att istället ta sig till borglighetens mest negativa sidor. Thea däremot är den stark aristokratiska kvinnan, trots sitt alkoholiserade tillstånd. Hon har känslor för sina medmänniskor, utan beröjning. Hon påverkas av den amerikanska ungdomskulturens myter, sminkar sig och anpassar sig efter modekonventioner.

— Men det är bara ut. Under den finns en god människa. Hon är stark genom att hon har kvar sina djupa fastade rötter i arbetarklassen.

Kärleken

Andå det påfallande vilken positiv roll som kärlek, upplyftande och upplysande, kärleken spelar i Anna Westbergs romaner — kärleken som uppljussande, sammansmältning med den skådespelade bild, f.ö. en ofta uttalad tanken i den moderna dyppsykologi.

— Men det är något jag lärt mig av mästarna, Evert Lundquist. Mina kvinnogestalter är på flera sätt inspirerade av Rollins.

Men den konstnär som föredragligen betytt mest för mig är Ingmar Bergman. Där har jag hittat den sorgens livskänsla. Walter — som har drag av mig själv — är en sorgsen, vemodig människa. Vemodet, det ryka vegen livskänsla.

Men den konstnär som föredragligen betytt mest för mig är Ingmar Bergman. Där har jag hittat den sorgens livskänsla. Walter — som har drag av mig själv — är en sorgsen, vemodig människa. Vemodet, det ryka vegen livskänsla.

Men den konstnär som föredragligen betytt mest för mig är Ingmar Bergman. Där har jag hittat den sorgens livskänsla. Walter — som har drag av mig själv — är en sorgsen, vemodig människa. Vemodet, det ryka vegen livskänsla.

Men den konstnär som föredragligen betytt mest för mig är Ingmar Bergman. Där har jag hittat den sorgens livskänsla. Walter — som har drag av mig själv — är en sorgsen, vemodig människa. Vemodet, det ryka vegen livskänsla.

Men den konstnär som föredragligen betytt mest för mig är Ingmar Bergman. Där har jag hittat den sorgens livskänsla. Walter — som har drag av mig själv — är en sorgsen, vemodig människa. Vemodet, det ryka vegen livskänsla.

Men den konstnär som föredragligen betytt mest för mig är Ingmar Bergman. Där har jag hittat den sorgens livskänsla. Walter — som har drag av mig själv — är en sorgsen, vemodig människa. Vemodet, det ryka vegen livskänsla.

Men den konstnär som föredragligen betytt mest för mig är Ingmar Bergman. Där har jag hittat den sorgens livskänsla. Walter — som har drag av mig själv — är en sorgsen, vemodig människa. Vemodet, det ryka vegen livskänsla.

Men den konstnär som föredragligen betytt mest för mig är Ingmar Bergman. Där har jag hittat den sorgens livskänsla. Walter — som har drag av mig själv — är en sorgsen, vemodig människa. Vemodet, det ryka vegen livskänsla.

Men den konstnär som föredragligen betytt mest för mig är Ingmar Bergman. Där har jag hittat den sorgens livskänsla. Walter — som har drag av mig själv — är en sorgsen, vemodig människa. Vemodet, det ryka vegen livskänsla.

Men den konstnär som föredragligen betytt mest för mig är Ingmar Bergman. Där har jag hittat den sorgens livskänsla. Walter — som har drag av mig själv — är en sorgsen, vemodig människa. Vemodet, det ryka vegen livskänsla.

Men den konstnär som föredragligen betytt mest för mig är Ingmar Bergman. Där har jag hittat den sorgens livskänsla. Walter — som har drag av mig själv — är en sorgsen, vemodig människa. Vemodet, det ryka vegen livskänsla.

Men den konstnär som föredragligen betytt mest för mig är Ingmar Bergman. Där har jag hittat den sorgens livskänsla. Walter — som har drag av mig själv — är en sorgsen, vemodig människa. Vemodet, det ryka vegen livskänsla.

Men den konstnär som föredragligen betytt mest för mig är Ingmar Bergman. Där har jag hittat den sorgens livskänsla. Walter — som har drag av mig själv — är en sorgsen, vemodig människa. Vemodet, det ryka vegen livskänsla.

Men den konstnär som föredragligen betytt mest för mig är Ingmar Bergman. Där har jag hittat den sorgens livskänsla. Walter — som har drag av mig själv — är en sorgsen, vemodig människa. Vemodet, det ryka vegen livskänsla.

Men den konstnär som föredragligen betytt mest för mig är Ingmar Bergman. Där har jag hittat den sorgens livskänsla. Walter — som har drag av mig själv — är en sorgsen, vemodig människa. Vemodet, det ryka vegen livskänsla.

Men den konstnär som föredragligen betytt mest för mig är Ingmar Bergman. Där har jag hittat den sorgens livskänsla. Walter — som har drag av mig själv — är en sorgsen, vemodig människa. Vemodet, det ryka vegen livskänsla.

Men den konstnär som föredragligen betytt mest för mig är Ingmar Bergman. Där har jag hittat den sorgens livskänsla. Walter — som har drag av mig själv — är en sorgsen, vemodig människa. Vemodet, det ryka vegen livskänsla.

Men den konstnär som föredragligen betytt mest för mig är Ingmar Bergman. Där har jag hittat den sorgens livskänsla. Walter — som har drag av mig själv — är en sorgsen, vemodig människa. Vemodet, det ryka vegen livskänsla.

Men den konstnär som föredragligen betytt mest för mig är Ingmar Bergman. Där har jag hittat den sorgens livskänsla. Walter — som har drag av mig själv — är en sorgsen, vemodig människa. Vemodet, det ryka vegen livskänsla.

nebrar inte att man skall vara någon slags folktrojan.

— Författarens uppgift är att skapa, att gestalta och fabulera. Och alltid lita till sina läsare, inte inbilliga sig att människor inte begriper. Att undersöka människor är ett föredjupat ämne.

— Musiken symboliserar är så viktig. Den är äkta, den kan inte på samma sätt som det talade språket manipuleras.

— För Walter är musiken det ofödda språket, en kommunikationskanal man inte kan ljuga genom. För mig är språket oförfattat. Det är bägen som spänns mellan mig och mina läsare. I språket gestaltar jag idéer, människor som kan bära mina idéer och känslor.

— Språkets roll är att förändra verkligheten genom att ge insikter. Därför har jag också valt att skildra en generation som inte är min egen, och där förlost tankar, känslor och fantasier i språket. Men att författarens språk förändrar in-

nebrar inte att man skall vara någon slags folktrojan.

— Författarens uppgift är att skapa, att gestalta och fabulera. Och alltid lita till sina läsare, inte inbilliga sig att människor inte begriper. Att undersöka människor är ett föredjupat ämne.

— Musiken symboliserar är så viktig. Den är äkta, den kan inte på samma sätt som det talade språket manipuleras.

— För Walter är musiken det ofödda språket, en kommunikationskanal man inte kan ljuga genom. För mig är språket oförfattat. Det är bägen som spänns mellan mig och mina läsare. I språket gestaltar jag idéer, människor som kan bära mina idéer och känslor.

— Språkets roll är att förändra verkligheten genom att ge insikter. Därför har jag också valt att skildra en generation som inte är min egen, och där förlost tankar, känslor och fantasier i språket. Men att författarens språk förändrar in-

nebrar inte att man skall vara någon slags folktrojan.

— Författarens uppgift är att skapa, att gestalta och fabulera. Och alltid lita till sina läsare, inte inbilliga sig att människor inte begriper. Att undersöka människor är ett föredjupat ämne.

— Musiken symboliserar är så viktig. Den är äkta, den kan inte på samma sätt som det talade språket manipuleras.

— För Walter är musiken det ofödda språket, en kommunikationskanal man inte kan ljuga genom. För mig är språket oförfattat. Det är bägen som spänns mellan mig och mina läsare. I språket gestaltar jag idéer, människor som kan bära mina idéer och känslor.

— Språkets roll är att förändra verkligheten genom att ge insikter. Därför har jag också valt att skildra en generation som inte är min egen, och där förlost tankar, känslor och fantasier i språket. Men att författarens språk förändrar in-

nebrar inte att man skall vara någon slags folktrojan.

— Författarens uppgift är att skapa, att gestalta och fabulera. Och alltid lita till sina läsare, inte inbilliga sig att människor inte begriper. Att undersöka människor är ett föredjupat ämne.

— Musiken symboliserar är så viktig. Den är äkta, den kan inte på samma sätt som det talade språket manipuleras.

— För Walter är musiken det ofödda språket, en kommunikationskanal man inte kan ljuga genom. För mig är språket oförfattat. Det är bägen som spänns mellan mig och mina läsare. I språket gestaltar jag idéer, människor som kan bära mina idéer och känslor.

foto

Bildade herrar i ny dräkt. TVÅ VACKRA VOLYMER med lika många stora svenska poeter i engelsk översättning har på sistone hamnat på vårt bord. Den ene heter Gentileman, Singule, Refmed och innehåller som såsant anar delar av Hjalmar Gullbergs "Essansstämde bildad herre" på ett allit valda översatt av Judit Hoffmeyer och försedd med förord av Leif Sjöberg (Norstedts, ca 60:-).

Rimekvilbristen i versomnaren om adjunkten Örnstedt — här pedagogiskt omsattvad till "Örnstedt" — har översättaren lyckats mycket bra med, såvitt Fotnoten förstår. Ett smångröp ur dikten om "Das ewig Weibliche", där strofen "Ej dansar uppför trappan anglikan/ur Faust men små vinnor till vövrens Amandus Wåkingson" lyder som följer: "No angel-choir from Faust pulled off the through-way/ to waltz upstairs, but little pals of roos/Amandus Wåkingson".

Den andra volymen heter Guide to the Underworld (University of Massachusetts Press, pris 10 dollar) och innehåller Gunnar Eklofs sista diktsamling i översättning av Rika Lesser. Med "Vägvisare till underlandet" fullbordar hon alltså det verk som W. H. Auden och Leif Sjöberg översatt med att översätta de två första delarna av Eklofs "Dwan".

130 år i Långa råden

I LÅNGA RÅDEN på Skogsholmen finns några av Stockholms charmfullaste sällskapslokaler. I dagligt tal kallas de Åtminstone av utomstående, för Sjöfficerssällskapet. Så länge Flottan hade en station i huvudstaden var beteckningen massadekavat. Nu bör man i stället tala om Sjöfficerssällskapet lokaler, även om det låter lite ovigt och formellt.

Sjöfficerssällskapet i Stockholm ägs av en ärvdlig tradition, bildad 1849. Samma år blev Baltzar von Platen, Göta Kanals ägare, medlem i sällskapet. Vi höll oss då och långt in på 20-talet sekel med en sådan tilliamsmans metod, som det det låter lite ovigt och formellt.

— Här kan litteraturen, mina och andra skapelser, vara redskap för att öppna en ny sinnlighet, en ny kroppslighet, en ny och humanare mänsklighet inom oss.

Intervju: Mats Gellerfelt

Med denna bok slutar Armanaspråkets utgåva från sin nordliga väst — samfundet har gjort en stor utveckling, gärning med dessa rapporter.

Med denna bok slutar Armanaspråkets utgåva från sin nordliga väst — samfundet har gjort en stor utveckling, gärning med dessa rapporter.

Ingrid Sköier

Med denna bok slutar Armanaspråkets utgåva från sin nordliga väst — samfundet har gjort en stor utveckling, gärning med dessa rapporter.

boklådan

Bertagen

MED EN anspänning på ett av de skönaste gammaltestetiska textställen avslutar Göte Hoglund den versifierade epoken i fallvärlden mildsommar, som utgör uppläkt till hans nya bok Med svamp till

under strecket

DRÖMEN OM ETT JÄMKT SAMHÄLLE

Drömen om ett jämkt samhäll tycks vara bära väg för låta sig förverkligas, den tycks också vara naturvidrig. Enligt biologiska senaste rön är hierarkier och hockadningar något man hittar i alla samhällen — både hos djur och människor. Alternativet är inte det jämka samhället utan det helt okontrollerade slagsmålet.

Av SVANTE FOLIN

ferens ligger i köns skillnad i reproduktiva strategier. Honor blir befruktade utan att egentligen anstränga sig, grupplevande hannar, som vill överleva sina gener till nästa generation, måste däremot kämpa för privilegier. Hög status är den bästa garantin för framgångsrik förplantning. Maskulin aggressivitet är en funktion av det kopulationsmotivitet.

HIERARKIN upprätthålls lika mycket av benägenheten att underteckna sig som förmågan till dominans. Alla sociala djur tvingas finna sig i att vara undfallande och lågrankade under en stor del av livet. Olika grader av dominans utvecklas först vid mogen ålder. Varje individ måste vara kapabel till både aggressivt och undfallande beteende. Utan detta etablerad domanshierarki skulle konfrontationerna leda till en serie destruktiva slag och undantramp. Det är m. a. o. biologiskt adaptivt för sociala djur att betona en "Radikalt neutral", som blickar uppåt och spårar nedåt. Krypuren-rytaren är en evolutionär kompromiss, som blickar uppåt och spårar nedåt. Krypuren-rytaren är en evolutionär kompromiss, som blickar uppåt och spårar nedåt.

— Men det är något jag lärt mig av mästarna, Evert Lundquist. Mina kvinnogestalter är på flera sätt inspirerade av Rollins.

— Språkets roll är att förändra verkligheten genom att ge insikter. Därför har jag också valt att skildra en generation som inte är min egen, och där förlost tankar, känslor och fantasier i språket. Men att författarens språk förändrar in-

nebrar inte att man skall vara någon slags folktrojan.

— Författarens uppgift är att skapa, att gestalta och fabulera. Och alltid lita till sina läsare, inte inbilliga sig att människor inte begriper. Att undersöka människor är ett föredjupat ämne.

— Musiken symboliserar är så viktig. Den är äkta, den kan inte på samma sätt som det talade språket manipuleras.

— För Walter är musiken det ofödda språket, en kommunikationskanal man inte kan ljuga genom. För mig är språket oförfattat. Det är bägen som spänns mellan mig och mina läsare. I språket gestaltar jag idéer, människor som kan bära mina idéer och känslor.

— Språkets roll är att förändra verkligheten genom att ge insikter. Därför har jag också valt att skildra en generation som inte är min egen, och där förlost tankar, känslor och fantasier i språket. Men att författarens språk förändrar in-

nebrar inte att man skall vara någon slags folktrojan.

— Författarens uppgift är att skapa, att gestalta och fabulera. Och alltid lita till sina läsare, inte inbilliga sig att människor inte begriper. Att undersöka människor är ett föredjupat ämne.

— Musiken symboliserar är så viktig. Den är äkta, den kan inte på samma sätt som det talade språket manipuleras.

DRÖMEN OM ETT JÄMKT SAMHÄLLE

Drömen om ett jämkt samhäll tycks vara bära väg för låta sig förverkligas, den tycks också vara naturvidrig. Enligt biologiska senaste rön är hierarkier och hockadningar något man hittar i alla samhällen — både hos djur och människor. Alternativet är inte det jämka samhället utan det helt okontrollerade slagsmålet.

Av SVANTE FOLIN

ferens ligger i köns skillnad i reproduktiva strategier. Honor blir befruktade utan att egentligen anstränga sig, grupplevande hannar, som vill överleva sina gener till nästa generation, måste däremot kämpa för privilegier. Hög status är den bästa garantin för framgångsrik förplantning. Maskulin aggressivitet är en funktion av det kopulationsmotivitet.

HIERARKIN upprätthålls lika mycket av benägenheten att underteckna sig som förmågan till dominans. Alla sociala djur tvingas finna sig i att vara undfallande och lågrankade under en stor del av livet. Olika grader av dominans utvecklas först vid mogen ålder. Varje individ måste vara kapabel till både aggressivt och undfallande beteende. Utan detta etablerad domanshierarki skulle konfrontationerna leda till en serie destruktiva slag och undantramp. Det är m. a. o. biologiskt adaptivt för sociala djur att betona en "Radikalt neutral", som blickar uppåt och spårar nedåt. Krypuren-rytaren är en evolutionär kompromiss, som blickar uppåt och spårar nedåt. Krypuren-rytaren är en evolutionär kompromiss, som blickar uppåt och spårar nedåt.

— Men det är något jag lärt mig av mästarna, Evert Lundquist. Mina kvinnogestalter är på flera sätt inspirerade av Rollins.

— Språkets roll är att förändra verkligheten genom att ge insikter. Därför har jag också valt att skildra en generation som inte är min egen, och där förlost tankar, känslor och fantasier i språket. Men att författarens språk förändrar in-

nebrar inte att man skall vara någon slags folktrojan.

— Författarens uppgift är att skapa, att gestalta och fabulera. Och alltid lita till sina läsare, inte inbilliga sig att människor inte begriper. Att undersöka människor är ett föredjupat ämne.

— Musiken symboliserar är så viktig. Den är äkta, den kan inte på samma sätt som det talade språket manipuleras.

— För Walter är musiken det ofödda språket, en kommunikationskanal man inte kan ljuga genom. För mig är språket oförfattat. Det är bägen som spänns mellan mig och mina läsare. I språket gestaltar jag idéer, människor som kan bära mina idéer och känslor.

— Språkets roll är att förändra verkligheten genom att ge insikter. Därför har jag också valt att skildra en generation som inte är min egen, och där förlost tankar, känslor och fantasier i språket. Men att författarens språk förändrar in-

nebrar inte att man skall vara någon slags folktrojan.

— Författarens uppgift är att skapa, att gestalta och fabulera. Och alltid lita till sina läsare, inte inbilliga sig att människor inte begriper. Att undersöka människor är ett föredjupat ämne.

— Musiken symboliserar är så viktig. Den är äkta, den kan inte på samma sätt som det talade språket manipuleras.

DRÖMEN OM ETT JÄMKT SAMHÄLLE

Drömen om ett jämkt samhäll tycks vara bära väg för låta sig förverkligas, den tycks också vara naturvidrig. Enligt biologiska senaste rön är hierarkier och hockadningar något man hittar i alla samhällen — både hos djur och människor. Alternativet är inte det jämka samhället utan det helt okontrollerade slagsmålet.

Av SVANTE FOLIN

ferens ligger i köns skillnad i reproduktiva strategier. Honor blir befruktade utan att egentligen anstränga sig, grupplevande hannar, som vill överleva sina gener till nästa generation, måste däremot kämpa för privilegier. Hög status är den bästa garantin för framgångsrik förplantning. Maskulin aggressivitet är en funktion av det kopulationsmotivitet.

HIERARKIN upprätthålls lika mycket av benägenheten att underteckna sig som förmågan till dominans. Alla sociala djur tvingas finna sig i att vara undfallande och lågrankade under en stor del av livet. Olika grader av dominans utvecklas först vid mogen ålder. Varje individ måste vara kapabel till både aggressivt och undfallande beteende. Utan detta etablerad domanshierarki skulle konfrontationerna leda till en serie destruktiva slag och undantramp. Det är m. a. o. biologiskt adaptivt för sociala djur att betona en "Radikalt neutral", som blickar uppåt och spårar nedåt. Krypuren-rytaren är en evolutionär kompromiss, som blickar uppåt och spårar nedåt. Krypuren-rytaren är en evolutionär kompromiss, som blickar uppåt och spårar nedåt.

— Men det är något jag lärt mig av mästarna, Evert Lundquist. Mina kvinnogestalter är på flera sätt inspirerade av Rollins.

— Språkets roll är att förändra verkligheten genom att ge insikter. Därför har jag också valt att skildra en generation som inte är min egen, och där förlost tankar, känslor och fantasier i språket. Men att författarens språk förändrar in-

nebrar inte att man skall vara någon slags folktrojan.

— Författarens uppgift är att skapa, att gestalta och fabulera. Och alltid lita till sina läsare, inte inbilliga sig att människor inte begriper. Att undersöka människor är ett föredjupat ämne.

— Musiken symboliserar är så viktig. Den är äkta, den kan inte på samma sätt som det talade språket manipuleras.

— För Walter är musiken det ofödda språket, en kommunikationskanal man inte kan ljuga genom. För mig är språket oförfattat. Det är bägen som spänns mellan mig och mina läsare. I språket gestaltar jag idéer, människor som kan bära mina idéer och känslor.

— Språkets roll är att förändra verkligheten genom att ge insikter. Därför har jag också valt att skildra en generation som inte är min egen, och där förlost tankar, känslor och fantasier i språket. Men att författarens språk förändrar in-

nebrar inte att man skall vara någon slags folktrojan.

— Författarens uppgift är att skapa, att gestalta och fabulera. Och alltid lita till sina läsare, inte inbilliga sig att människor inte begriper. Att undersöka människor är ett föredjupat ämne.

— Musiken symboliserar är så viktig. Den är äkta, den kan inte på samma sätt som det talade språket manipuleras.

uppmärksamhetsstruktur

Underordnade har sin uppmärksamhet riktad mot överordnade och om man multiplicerar denna effekt i en hel flock, får man fram flockens "attentionsstruktur". Efterom uppmärksamheten övergår från en uppträttad, uppfattas även de mest sublimt benägenhetsförföring i toppskiktet, av samtliga flockmedlemmar.

Flockens karaktär påverkas därför starkast av ledarskiktets uppträdande. Enligt Chance m. fl. är graden av uppmärksamhet direkt relaterad till positionen i flocken. Detta innebär att den mest dominerande djuret är helt enkelt det, som dominerar de andra uppmärksamhets mesta tiden. Genom att ledaren ständigt observeras, blir han också mest imiterad. Nya möden och sederivier sprids som bekant uppträdnad och ned.

DET ÄR nu klart belagt att människan delar det grundläggande hierarkiska mönstret med andra sociala primater. Redan i 4-årsåldern börjar pojkar kämpa om en position i lekplatshierarkin. Den notoriska manliga björjen är aggressivt uppträdande och handlande är uppenbart biologiskt baserat. Om den maskulina tävlingsstrategin är med födelser eller bara ytterst lättfärdig oklar och ganska ointressant.

Förhållanden i ekologiska förnekar av princip att människan har genetiska beteendedispositioner för "attentionsstruktur". En människa lika självaktig en biologisk art och förblir så under varje stadium i sin levnad. I första tillivet som impliceras av psykologiska textböcker, empasseras vi inte från våra gener ens på myndighetsdagen. Den gamla tvisten om arv och miljö var, är och förblir nonsens.

DET ÄR nu klart belagt att människan delar det grundläggande hierarkiska mönstret med andra sociala primater. Redan i 4-årsåldern börjar pojkar kämpa om en position i lekplatshierarkin. Den notoriska manliga björjen är aggressivt uppträdande och handlande är uppenbart biologiskt baserat. Om den maskulina tävlingsstrategin är med födelser eller bara ytterst lättfärdig oklar och ganska ointressant.

Förhållanden i ekologiska förnekar av princip att människan har genetiska beteendedispositioner för "attentionsstruktur". En människa lika självaktig en biologisk art och förblir så under varje stadium i sin levnad. I första tillivet som impliceras av psykologiska textböcker, empasseras vi inte från våra gener ens på myndighetsdagen. Den gamla tvisten om arv och miljö var, är och förblir nonsens.

DET ÄR nu klart belagt att människan delar det grundläggande hierarkiska mönstret med andra sociala primater. Redan i 4-årsåldern börjar pojkar kämpa om en position i lekplatshierarkin. Den notoriska manliga björjen är aggressivt uppträdande och handlande är uppenbart biologiskt baserat. Om den maskulina tävlingsstrategin är med födelser eller bara ytterst lättfärdig oklar och ganska ointressant.

Förhållanden i ekologiska förnekar av princip att människan har genetiska beteendedispositioner för "attentionsstruktur". En människa lika självaktig en biologisk art och förblir så under varje stadium i sin levnad. I första tillivet som impliceras av psykologiska textböcker, empasseras vi inte från våra gener ens på myndighetsdagen. Den gamla tvisten om arv och miljö var, är och förblir nonsens.